

Lynn Davis

Jame Abbasi Mosque, 1599-1619 A.D., Isfahan, Iran, 2001

Photograph, 45 x 45 in. Courtesy of the artist, Hudson, New York

Линн Девис

Масҷиди Ҷейм Аббосӣ, соли 1599 1619, Исфаҳон, Эрон, соли 2001

Акс, 114,3 x 114,3 см. Акс бо ризиояти аксбардор дастрас шудааст, Гудзон, Нью Йорк

ART in Embassies

Established in 1963, the U.S. Department of State’s office of ART in Embassies (ART) plays a vital role in our nation’s public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program’s first director. Now with over 200 venues, ART curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and chief-of-mission residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries’ art and culture, establishing ART’s presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

ART’s exhibitions allow foreign citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a: “footprint that can be left where people have no opportunity to see American art.”

“The ART in Embassies program reveals the rich history and cultural heritage of the United States and the communal experiences that we share with peoples of different countries, backgrounds and faiths, binding us closer together. Through its temporary exhibitions and permanent collections, the ART in Embassies program intrigues, educates, and connects – playing an ambassadorial role as important as that served by traditional diplomacy.”

*– Hillary Rodham Clinton
Secretary of State*

Санъат дар сафоратхонаҳо

Идораи марбут ба умури санъат дар сафоратхонаҳо, ки соли 1963 дар Департаменти давлатии ИМА таъсис ёфтааст, дар дипломатияи халқии давлати мо бо рисолати аз назари фарҳангӣ васеъ тавассути баргузор намудани намоишгоҳҳои муваққатӣ ва доимӣ, барномаҳои барои расомон ва наириҳои гуногун нақши муҳим мебозад. Осорхонаи санъати муосир барномаи глобалии санъати тасвирии мазкурро бори аввал даҳ сол пеш пешбинӣ намуда буд. Дар аввалҳои солҳои 1960-ум Президент Чон Кэннеди онро тариқи таъин намудани мудирӣ нахустини барнома ба расмият даровард. Дар айни ҳол, барномаи Санъат дар беш аз 200 намоишгоҳҳои муваққатӣ ва доимию дар сафоратхонаҳо, дар толорҳо, консулгарӣҳо ва манзилгоҳҳои истиқомати сафирони ИМА дар саросари ҷаҳон тавассути интиҳоб ва пешниҳод намудани асарҳои санъати муосири ИМА ва кишварҳои қабулкунанда сарпарастӣ мекунад. Намоишгоҳҳои мазкур ба тамошобинони байналмиллалӣ дар бораи сифат, ҳудудҳо ва гуногунрангии санъат ва фарҳанги ҳар ду кишвар иттилоот пешкаш менамоянд ва ҳамин тавр марказҳои санъатро назар ба дилхоҳ хазина ё созмони мавҷудани санъати ИМА дар кишварҳои гуногун таъсис додааст.

Намоишгоҳҳои барномаи Санъат дар сафоратхонаҳо ба шахравандони хоричие, ки аксарияташон шояд ҳеҷ гоҳ имконият ба Иёлоти Муттаҳида сафар карданро надоранд, имконият фароҳам меоварад, ки бузургии мерос ва арзишҳои санъати тасвирии моро эҳсос намоянд, яъне: «дар ҳолати надоштани имконияти шиносӣ бо санъати Амрико, як нишонае дар қалби онҳо боқӣ мегузорад».

«Барномаи Санъат дар сафоратхонаҳо таърихи бой ва мероси фарҳангии Иёлоти Муттаҳидаро муаррифӣ намуда, таҷрибаи умумии мо ва халқҳои кишварҳои гуногун, ҳамчунин эътиқодҳои моро ошкор менамояд ва моро боз ҳам муттаҳид месозад. Тавассути намоишгоҳҳои муваққатӣ ва доимии худ барномаи Санъат дар сафоратхонаҳо тавачҷуҳо ба худ ҷалб менамояд, таълим медиҳад ва халқоро муттаҳид месозад – ҳамин тариқ нақши сафириро мебозад, ки ин баробари дипломатияи анъанавӣ муҳим аст.»

– Ҳиллари Родҳэм Клинтон,
Котиби Давлатии ИМА

Introduction

Selecting works of art through ART in Embassies for the Ambassador's residence in Tajikistan was a long and thoughtful process. I wanted to choose art that the people here could feel a connection with by means of a shared historical, cultural, or literary background. I selected these pieces with the hope that they could illustrate links between the people of the United States and the people of Tajikistan, through works of art that are Persian-Tajik and American in influence, and ancient and modern in expression. I hope that the Tajik people who view this exhibition will have an understanding of the background of these works and a special insight into their creation.

Art reaches the people of our world with a breadth and depth that language cannot. Art unites us by showing the commonalities in our history and culture, while revealing people's unique perspectives and individual triumphs and struggles, and I believe that the pieces I chose for the exhibition reflect this. From the simple yet stark black, white, and red tones of Maryam Shirinlou's *War and Peace – Hope* to the dreamy, peaceful watercolor of Sheila Isham's *Hafiz: The Sun Never Says*, each artwork embodies the Persian-Tajik culture and history, and the overall human experience.

I would like to express my appreciation to all of the artists whose beautiful and unique works I am fortunate to be able to display. I also would like to thank the ART in Embassies staff for their hard work and dedication in helping me choose works that truly highlight the connection between Tajikistan's proud heritage and modern American artists.

Ambassador Ken Gross

*Dushanbe
January 2011*

Интихоби асарҳои санъат тавассути барномаи Ҳукумати ИМА «Санъат дар сафоратхонаҳо» барои манзилгоҳи Сафир дар Тоҷикистон раванди басо тӯлонӣ ва пурмулоҳиза буд. Ман мехостам асарҳои дар ин ҷо ҷамъ оварам, ки одамон ба шарофати решаҳои умумии таърихӣ, фарҳангӣ ё адабӣ бо онҳо робитаеро эҳсос бикунанд. Ман ин асарҳоро бо умеде интихоб намудам, ки онҳо иртиботи байни халқҳои Иёлоти Муттаҳида ва Тоҷикистонро тавассути асарҳое, ки зери таъсири санъати форсӣ-тоҷикӣ ва амрикоӣ офарида шудаанд ва дар қиёфа қадима ва ҳамзамон муосир мебошанд, нишон дода тавонанд. Умедворам, мардуми тоҷик, ки намоишгоҳи мазкурро аз назар мегузаронанд, заминаи офариниши ин асарҳоро хуб дарк карда, ба усули офариниши онҳо таваҷҷӯҳи махсус зоҳир менамоянд.

Санъат ба одамони саросари ҷаҳон бо фарогирӣ ва амиқии ҷавҳари ҳеҷ таъсир мерасонад, ки баҳри ифодаи он забон оқиз аст. Санъат моро тавассути инъикоси умумиятҳои таърихӣ ва фарҳангӣ муттаҳид намуда, ҳамзамон имкониятҳои нодири одамон ва пирӯзиҳою талошҳои инфиродиро ошкор месозад. Ман мутмаиnam, асарҳое, ки дар намоишгоҳ гирд овардаам, ҳаминро инъикосгар мебошанд. Аз ранги оддӣ, аммо мутлақо сиёҳ, сафед ва сурхи «Чанг ва сулҳ – умед»-и Марям Ширинлу то асари хаёлангез ва сафобаҳиши тариқи рангҳои обӣ офаридаи Шейла Ишам «Ҳофиз: Офтоб ҳеҷ гоҳ намегӯяд», ҳар як асар таҷассумгари фарҳанг, таърих ва таҷрибаи умумибашарӣ аст.

Ман мехоҳам ба ҳамаи ҳунармандоне, ки намоишдиҳии асарҳои зебо ва нодирашон бароям муяссар шудааст, арзи сипос намоям. Ман мехоҳам ба кормандони барномаи «Санъат дар сафоратхонаҳо» низ барои заҳмату фидокориашон ҳангоми кӯмак ба ман дар интихоби асарҳое, ки воқеан робитаи байни мероси пурифтихори Тоҷикистон ва ҳунармандони муосири амрикоиро равшан намоиш медиҳанд, изҳори миннатдорӣ кунам.

Сафир Кен Гросс

Душанбе,
моҳи январи соли 2011

Lynn Davis 1944

Born in Minneapolis, Minnesota, Lynn Davis earned a Bachelor of Arts degree in 1970 from the San Francisco Art Institute, California, and in 1974 began to work as an apprentice to the photographer Bernice Abbot. Davis has traveled extensively throughout America, Asia, Africa, and the Middle East. Her images capture the ruins and monuments of Antiquity as well as buildings by great twentieth century architects.

Davis traveled to Iran in 2001 to work on the series *Ancient Persia*. The architecture she found there had retained the marks of numerous cultures that had co-existed in the region since the times of Cyrus the Great, Darius, and Xerxes. In her photographs Davis captured the feelings that she experienced in front of the remains of an advanced civilization, from Pasargadae, the first capital of the Achaemenid Empire, to the impressive structures of the “ice houses,” and in particular the fascinating Zoroastrian “towers of silence,” in which the dead were placed to protect the land from their impure bodies. Detailed compositions and highly striking viewpoints come together in these almost abstract works charged with a meditative force.

www.artknowledgenews.com/Lynn_Davis.html
<http://lynndavisphotography.com>

Линн Девис 1944

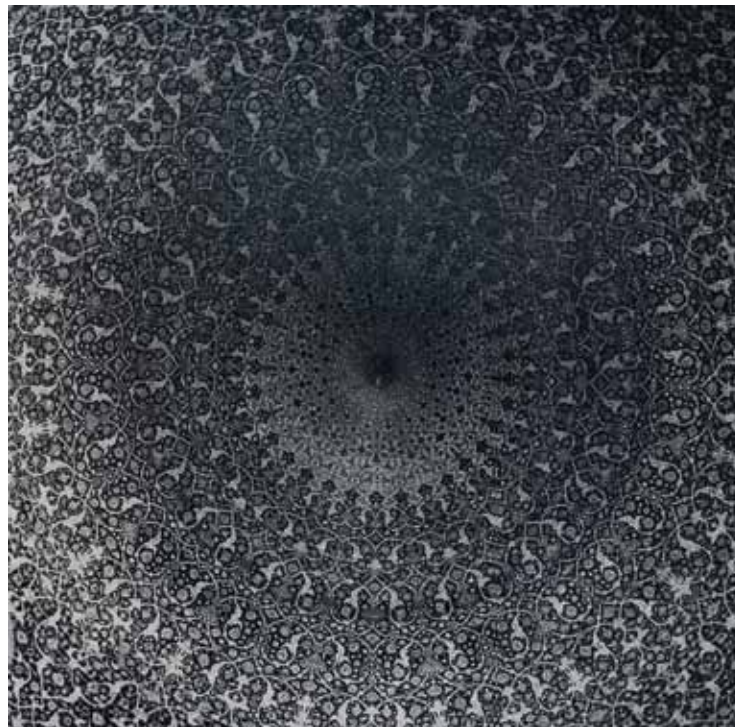
Зодаи шаҳри Миннеаполиси иёлоти Миннесота Линн Девис соли 1970 сазовори унвони Бакалаври санъати Донишкадаи санъати Сан-Франсиско, иёлоти Калифорния гишт ва аз соли 1974 ҳамчун шогирди аксбардор Бернис Эббот ба кор шурӯъ намуд. Дэвис ба Амрико, Осиё, Африка ва Шарқи Наздик бисёр сафарҳо кардааст. Дар аксҳои ӯ ёдгориҳо ва муҷассасаҳои антиқа ва иморатҳои аз ҷониби меъморони бузурги асри XX сохта шуда инъикос гардидаанд.

Соли 2001 Дэвис ба Эрон баҳри эҷоди силсилаи Форси қадим сафар кардааст. Ёдгориҳои меъморие, ки ӯ дар он ҷо мушоҳида намуд, нишонаҳои фарҳангҳои сершумеро, ки дар минтақа аз замонаҳои Кири Бузург, Доруш ва Ксеркс ҳамзист намудаанд, дар бар мегирифт. Дар аксҳои худ Девис эҳсосоти худро ҳангоми دیدани боқимондаҳои тамаддуни пешқадам аз Пасаргади, пойтахти нахустини шоҳанишоҳии Ахоманиҳо, то сохторҳои барангезандаи «хонаҳои яхин» ва алаҳхус «манораҳои сукути» мафтункунандаи Зардуштие, ки дар он одамони ғавтида барои ҳифзи намудани замин аз ҳасадҳои нопоки онҳо гузошта мешуданд, таҷассум кардааст. Дар ин асарҳои қариб абстрактӣ дорои нерӯи фикрӣ тасвирҳои муфассал (дақиқ) ва афкори хеле таҷҷубовар ба ҳам омадаанд.

www.artknowledgenews.com/Lynn_Davis.html
<http://lynndavisphotography.com>

Funerary Tower, Ray, Iran, 2001
Photograph, 40 x 40 in. Courtesy of the artist, Hudson, New York
Манораи дафн, Рей, Эрон, соли 2001
Акс, 101,6 x 101,6 см. Акс бо ризоияти
аксбардор дастрас шудааст, Гудзон, Нью Йорк

Jame Abbasi Mosque, 1599-1619 A.D., Isfahan, Iran, 2001
Photograph, 45 x 45 in. Courtesy of the artist, Hudson, New York
Масҷиди Чейм Аббосӣ, соли 1599 1619, Исфаҳон, Эрон, соли 2001
Акс, 114,3 x 114,3 см. Акс бо ризоияти
аксбардор дастрас шудааст, Гудзон, Нью Йорк

Georg Gerster 1928

Georg Gerster was born in Winterthur, Switzerland, and received his doctorate from Zurich University. Since 1956 he has been a freelance journalist working for *Neue Zürcher Zeitung* and Washington, D.C.-based *National Geographic*. He has also created aerial photography above 111 countries and six continents.

“Flying on business over Iran,” Gerster writes, “I had been struck by the thought that Persia’s natural and cultural landscape was predestined to be viewed from the air.” Indeed Gerster, who is hailed as a pioneer in aerial photography, allows us bird’s-eye-views that reveal the magnificence of the country’s architectural feats and splendid countryside. His photographs allow us to explore ancient citadels and architectural sites; some, like the historic Persepolis, built thousands of years ago. The abstraction of these works obscures a precise identification and evokes a sense of mystery.

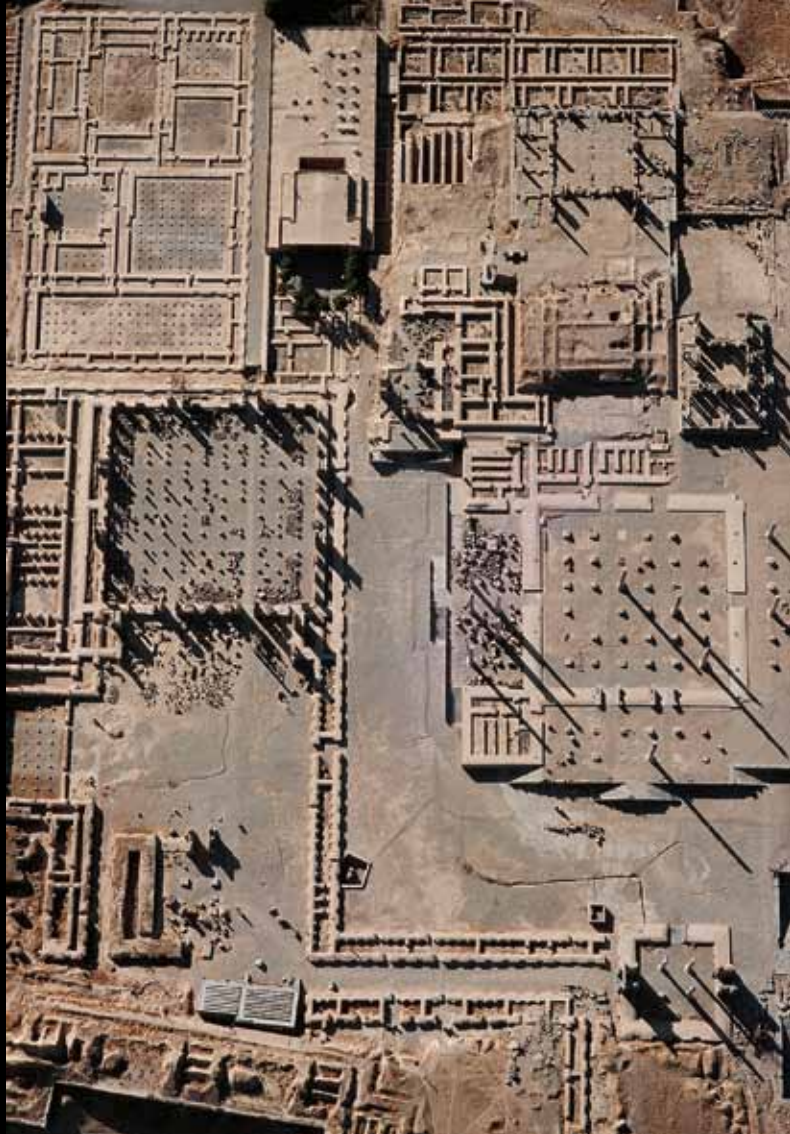
http://www.ltmhgallery.com/exhibition.php?ex_id=2

Чорч Герстер 1928

Чорч Герстер дар Винтерсур, Швейтсария таваллуд шудааст ва унвони доктории худро дар Доиишгоҳи Стурх ноил шудааст. Аз соли 1956 ӯ ҳамчун хабарнигори озод дар рӯзномаи Нойе Тсурихер Тсайтунг ва дар агентии Нэшнл Чиографик воқеъ дар Вашингтон кор мекард. Ӯ инчунин оиди III мамлакат ва шаи қитъаи ҷаҳон аксҳои ҳавоӣ гирифтааст.

«Ҳангоми сафарҳои хидматиам бо ҳавонаймо аз болои Эрон», менависад Герстер, «ман ногаҳон ба фикре омадам, ки манзараи табиӣ ва фарҳангии Форс аз ҳаво диданбоб аст». Дар ҳақиқат Герстер, ки ҳамчун нахустин аксбардори ҳавоӣ маъруф аст, ба мо аксҳои аз баландии парвози паррандаҳо бардошташиро пешкаш мекунад, ки шукӯҳу шаҳомати меъмории барҷаста ва деҳоти зебоманзараро ошкор мекунад. Аксҳои ӯ ба мо имконияти таҳқиқи қалъаҳои қадим ва ёдгориҳои меъмориро медиҳанд, ки баъзеи онҳо, ба монанди Персеполис, ҳазорҳо сол пеш сохта шудаанд. Абстраксияи ин аксҳо айнияти аниқро мубҳам месозад ва ҳиссиёти асрореро меангезад.

www.ltmhgallery.com/exhibition.php?ex_id=2

Persepolis, Iran 1976, printed 2009

Fujicolor crystal archive gloss paper, 30 x 22 in.

Courtesy of Leila Taghinia-Milani Heller Gallery, New York

Персеполис, Эрон, соли 1976, соли 2009 чоп шудааст

Қоғози ҷилдодори Fujicolor, 76,2 x 55,9 см

*Акс бо ризоияти Лайло Тагиния – Галереяи Милани Геллер,
Нью Йорк дастрас шудааст*

Sheila Isham 1927

“The energy of creating works of art is a force that manifests itself in every culture, regardless of any differences among them, be they political, ethnological, or geographic. This truth came to me gradually in the course of encountering and absorbing many contrasting cultures. This creative energy, which I have been fortunate enough to tap, is something not widely understood. Therefore, I feel inspired to pass it on to others through my work.”

Sheila Isham’s life as an artist and wife of a diplomat has enabled her to live and work in many overseas locations. In 1950 Isham was the first American accepted to the (West) Berlin Academy of Fine Arts. After living in Berlin, Isham and her husband moved to Moscow, Washington, and then to Hong Kong, where she studied classical Chinese calligraphy. In 1973 Isham moved to Haiti for four years. Her last extended pilgrimage was to India. Isham’s experiences abroad have greatly influenced her work. She uses creatures, colors, and symbols of nature to show the possibilities in humankind for harmony and peace.

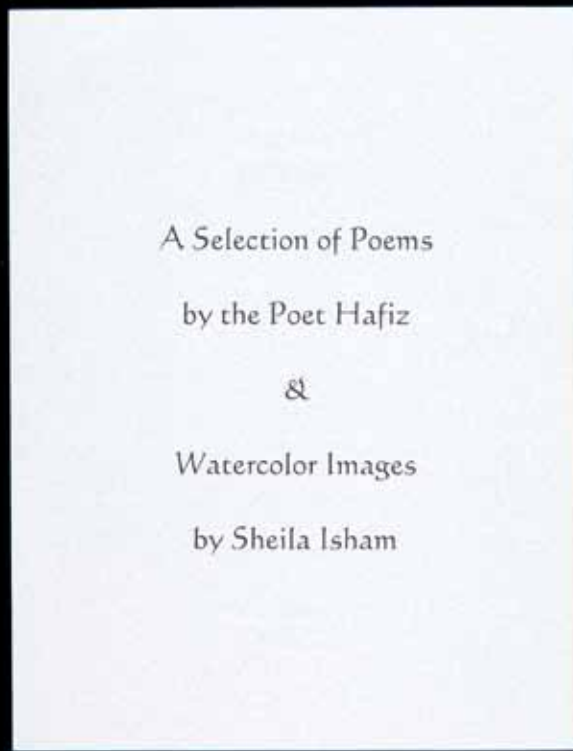
sheilaisham@optimum.net
<http://artists.parrishart.org/artist/320/>

Шейла Ишам 1927

«Нерӯи офариниши асарҳо нерӯе мебошад, ки дар ҳар як фарҳанг, сарфи назар аз тафовутҳои ҷиҷиҷӣ, этнологӣ ё ҷуғрофӣ миёни онҳо хувайдо мешавад. Ман ба дарки ин ҳақиқат мунтазам дар ҷараёни бархӯрд бо фарҳангҳои зиёди муҳолиф ва ҷаббидани онҳо омадам. Ин нерӯи эҷодӣ, ки ман хушбахтона тавонистам мавриди истифода қарор диҳам чизест, ки на ҳар кас мефаҳмад. Бинобар ин, ман ҳидоятмандам онро тавассути осорам ба дигарон бахшам.»

Ба Шейла Ишам ҳамчун рассом ва ҳамсари дипломат муяссар шуд, ки дар мамлакатҳои зиёди хориҷӣ зиндагӣ ва кор кунад. Соли 1950 Ишам якумин амрикоие буд, ки ба Академияи санъати тасвирии Берлин (Ғарбӣ) қабул шудааст. Баъди иқомат дар Берлин Ишам ва ҳамсари ӯ ба Маскав, Вашингтон ва баъд ба Гонконг кӯчиданд, ки дар он ҷо ӯ хати чиниро меомӯзад. Соли 1973 Ишам ба Ҳаити ба муддати чор сол мекӯчад. Сафари охирини тӯлони ӯ ба Ҳиндустон буд. Таассуротҳои хориҷии Ишам ба асарҳои ӯ таъсири бузург расониданд. Ӯ тамоми маҳлуқот, рангҳо ва рамзҳои табииро барои намоиши додани имкониятҳои инсоният баҳри ноилшавӣ ба мусолимаат ва сулҳ мавриди истифода қарор медиҳад.

sheilaisham@optimum.net
<http://artists.parrishart.org/artist/320/>

Page 10 to 21:

Hafiz: A Selection of Poems by the Poet Hafiz and Watercolor Images by Sheila Isham

Boxed portfolio, 20 x 10 x 3 in. Courtesy of the artist, Southampton, New York

*Ҳофиз: Осори мунтахаби шоир Ҳофиз ва расмҳои бо ранги обӣ офарида шудаи Шейла Ишам
Маҷмӯаи асарҳо, 50,8 x 25,4 x 7,6 см. Бо ризоияти rassom дастрас шудааст, Саутгемптон, Нью Йорк*

LIKE A LIFE-GIVING SUN

You could become a great horseman
And help to free yourself and this world
Though only if you and prayer become sweet
Lovers.

It is a naive man who thinks we are not
Engaged in a fierce battle,

For I see and hear brave foot soldiers
All around me going mad,

Falling on the ground in excruciating pain.

You could become a victorious horseman

And carry your heart through this world
Like a life-giving sun

Though only if you and God become sweet
Lovers!

Hale

Mythical scene - 1911

Charles W. Hale
1911

THE FISH AND I WILL CHAT

Once
In a while
The fish and I will chat
In the silent
Language:

We look
Into each other's eyes and smile,
And they often
Say,

"Hey, Hafiz
We see you know the joy of
Our existence,

We see you have discovered how meditation
Can free you from land,
Mind, debts, alimony—the
Whole works,

And like
Us

Let you converse all day
In

God."

Hafez

A CRYSTAL RIM

The
Earth
Lifts its glass to the sun
And light—light
Is poured.

A bird
Comes and sits on a crystal rim
And from my forest cave I
Hear singing,

So I run to the edge of existence
And join my soul in love.

I lift my heart to God
And grace is poured.

An emerald bird rises from inside me
And now sits
Upon the Beloved's
Glass.

I have left that dark cave forever.
My body has blended with His.

I lay my wing
As a bridge to you

So that you can join us
Singing.

Hale

ELEPHANT WONDERING

A seed
Has sprouted beneath a golden leaf
In a dark forest.

This seed is seriously contemplating,
Seriously wondering about
The moseying habits
Of the Elephant.

Why?

Because
In this lucid, wine-drenched tale
The Elephant is really—
God,

Who has His big foot upon us,
Upon the golden leaf under which lies
This sprouting
Universe

Wherein
We are all a little concerned
And

Nervous.

Haha

WHAT DO WHITE BIRDS SAY

The earth has disappeared beneath my feet,
It fled from all my ecstasy.

Now like a singing air creature
I feel the Rose
Keep opening.

My heart turned to effulgent wings.
When has love not given freedom?
When has adoration not made one free?

A woman broken in tears and sweat
Stands in a field
Watching the sun and me
Trade jokes.

But never would Hafiz laugh
At your blessed labor
Of finding peace.

What do the dancing white birds say
Looking down upon burnt meadows?

All that you think is rain is not.
Behind the veil Hafiz and angels sometimes weep

Because most eyes are rarely glad
And your divine beauty is still too frightened
To unfurl its thousand swaying arms.

The earth has disappeared beneath my feet,
Illusion fled from all my ecstasy.

Now like a radiant sky creature
God keeps opening.

God keeps opening
Inside of
Me.

Hafiz

AGAINST MY OWN HAND

You are
A shy divine deer
That I cannot cease tracking

Though only once of late
Did I get so close
To see

My own face and heart
Reflected

In Your wondrous soft eyes.

Only once of late, Beloved,
When I thought that I had You
At last cornered

Did
Hafiz
Come to know
The sublime beauty of God's body

Against my own
Hand.

Hafiz

SOMEONE UNTIED YOUR CAMEL.

I cannot sit still with my countrymen in chains.
I cannot act mute
Hearing the world's loneliness
Crying near the Beloved's heart.

My love for God is such
That I could dance with Him tonight without you,
But I would rather have you there.

Is your caravan lost?

It is,
If you no longer weep from gratitude or happiness,
Or weep
From being cut deep with the awareness
Of the extraordinary beauty
That emanates from the most simple act
And common object.

My dear, is your caravan lost?

It is if you can no longer be kind to yourself
And loving to those who must live
With the sometimes difficult task of loving you.

At least come to know
That someone untied your camel last night
For I hear its gentle voice
Calling for God in the desert.

At least come to know
That Hafiz will always hold a lantern

With galaxies blooming inside
And that

I will always guide your soul to
The divine warmth and exhilaration
Of our Beloved's
Tent.

Hafiz

DIVIDING GOD

The moon starts singing
When everyone is asleep
And the planets throw a bright robe
Around their shoulders and whirl up
Close to her side.

Once I asked the moon,
"Why do you and your sweet friends
Not perform so romantically like that
To a larger crowd?"

And the whole sky chorus resounded,

"The admission price to hear
The lofty minstrels
Speak of love

Is affordable only to those
Who have not exhausted themselves
Dividing God all day
And thus need rest.

The thrilled Tavern fiddlers
Who are perched on the roof

Do not want their notes to intrude
Upon the ears
Where an accountant lives
With a sharp pencil
Keeping score of words
Another

In their great sorrow or sad anger
May have once said
"To you."

Hafiz knows:
The sun will stand as your best man
And whistle

When you have found the courage
To marry forgiveness,

When you have found the courage
To marry
Love.

Hafiz

I HOLD THE LION'S PAW

I hold the Lion's Paw
Whenever I dance.

I know the ecstasy of the falcon's wings
When they make love against the sky,

And the sun and moon
Sometimes argue over
Who will tuck me in at night.

If you think I am having more fun
Than anyone on this planet
You are absolutely correct.

But Hafiz
Is willing to share all his secrets
About how to befriend God.

Indeed, dear ones,
Hafiz is so very willing
To share all his secrets
About how to know the
Beautiful
One.

I hold the Lion's Paw whenever I dance.

I know the ecstasy of your heart's wings
When they make love against the Sky,

And the sun and moon
Will someday argue over
Who will tuck you in at
Night!

Hafiz

I CAN SEE ANGELS

I can
See angels
Sitting on your ears,

Polishing trumpets,
Replacing lute strings,
Stretching new skins on the drums
And gathering wood for the evening's fire.

They all danced last night
But you did not
Hear them.

If you ask Hafiz for advice
On how to befriend their sweet voices
And how to have the nourishing
Company of the finer
Worlds

Hafiz

A HOLE IN A FLUTE

I am

A hole in a flute

That the Christ's breath moves through—

Listen to this

Music

I am the concert

From the mouth of every

Creature

Singing with the myriad

Chords.

Holo

THE SUN NEVER SAYS

Even
After
All this time
The sun never says to the earth,

"You owe
Me."

Look
What happens
With a love like that,
It lights the
Whole
Sky.

1914

Born in Zanjan, Iran, Farah Ossouli earned a diploma in painting in 1971 from the Girls School of Fine Arts, Tehran, and a Bachelor of Arts degree in graphic design in 1977 from Tehran University.

“I realized quite early on in my childhood that dolls were not capable of embodying all the tales and personalities I lovingly nurtured in my active imagination. I started creating my own characters out of paper and paint, specific to each one of my fantastic stories. I drew them, painted them, cut them out of cardboard, and played with them for hours and days.

My fondness and fascination for literature and painting grew daily. I felt that these two interests were pulling me in separate directions. I was spellbound by the fascinating game of narration mixed with images. My inner paradise came to a completion when I was capable of uniting these two interests in my work as a painter. The sweet game initiated so joyfully and innocently in my early years continues to live on in me today. I enjoy expressing my personal understanding and interpretation of life and existence through the symbolic characters and stories which I use in my works.”

www.farahossouli.com

Фараҳ Оссули дар Занҷани Эрон таваллуд ёфта соли 1971 ба дипломи рассомии мактаби санъати тасвирӣ барои духтарон дар Эрон ва соли 1977 ба унвони бакалаври санъати тасвирии (графика) Донишгоҳи Техрон ноил шудааст.

«Ман аз овони кӯдакиам дарк кардам, ки лӯхтакҳо қудрати таҷассуми ҳамаи афсонаҳо ва қаҳрамононро, ки ман дар ҳаёлотии фаъолам бо муҳаббат мебарваридам, надоранд. Ман ба офаридани қаҳрамонони худ аз қоғаз ва ранги ба ҳар як ҳикояи аҷоибу ғароибам хос шурӯъ намудам. Ман расми онҳоро мекашидам, рангубор мекардам, онҳоро аз картон бурида мегирифтам ва бо онҳо соатҳову рӯзҳои дароз бозӣ мекардам.

Муҳаббат ва шавқи ман ба адабиёт ва рассомӣ рӯз то рӯз меафзуд. Ман ҳис мекардам, ки ин ду майлу рағбатам маро ба ду самти ҷудо мекашанд. Ман аз омехташавии наҷиби ҳикоя бо тасвирҳо афсун гашта будам. Биҳишти ботиниам ҳамон лаҳза комил гашта буд, ки ман тавонистам ин ду самти шугли худро дар кори рассомии худ муттаҳид намоям. Бозии ширине, ки аз овони кӯдакиам хурсандона ва беғуноҳона оғоз ёфтааст, ҳоло ҳам дар қалбам ҷой дорад. Ман аз изҳори фаҳмиши хусусӣ ва шарҳи ҳаёт ва ҳастии тавассути қаҳрамонҳо ва ҳикояҳо, ки дар асарҳои худ истифода мекунам, лаззат мебарам.»

www.farahossouli.com

Serenade (from Cage series), 2008
Gouache on cardboard, 29 ½ x 29 ½ in.
Courtesy of the artist and Leila Taghinia –
Milani Heller Gallery, New York, New York

Серенада (аз силсилаи Қафас), соли 2008
Гуаш дар рӯи картон, 74,9 x 74,9 см
Акс бо ризоияти rassom ва Лайло Тагиния
– Галереяи Милани Геллер, Нью Йорк
дастрас шудааст

Yari Ostovany 1962

The writing comes in three scripts. One that he alone can read. One that he and others can read. And one that neither he nor anyone else can read. I am that third script.

~ *The Third Script*, Shams-e-Tabrizi (d. ca. 1248 A.D.),
thirteenth century Persian sage

“The inspiration and the point of departure for this series is the rap-
turous encounter between Rumi (Persian Sufi mystic and poet) and
the dervish Shams of Tabriz in November 1244. For Rumi this was
an event that shook up his life and set his soul on fire, and it was
indeed Shams who freed the molten lava of poetry within him. It
was a mystical union, and Rumi and Shams immediately recognized
each other as soul mates and companions on the spiritual path. They
found in each other the indescribable third script, which cannot be
understood by the mind but only known as its presence is felt.

Living in the space between two cultures, I am interested in inves-
tigating the nomadic in-between spaces: between emergence and
disappearance, the solid and the void. I am further interested in the
mechanics of a symbiotic relationship between Persian and West-
ern Art ... My interest lies not so much in a synthesis of styles but
rather, in an epistemological approach; to dismantle those visual
vocabularies to their most bare and abstract cultural elements and

Яри Остовани 1962

*Навиштаҷот бо се хат иҷро мешавад. Хати якум онест,
ки танҳо нависанда хонда метавонад. Дигараш онест, ки
ӯ ва дигарон хонда метавонанд. Ва саввумаш онест, ки
на ӯ ва на каси дигар хонда метавонад. Ман ҳамон хати
саввумам.*

~ Хати саввум, Шамси Табризӣ (соли 1248 мелодӣ),
мутафаккири форси асри IX

*«Илҳомбахш ва нуқтаи ибтидоии ин силсила вохӯрии бовачди
моҳи ноябри соли 1244 байни Чалолидини Румӣ (суфӣ ва
шоири форс) ва дарвеши Шамси Табризӣ ғайтааст. Барои Румӣ
ин ҳодисае буд, ки ҳаёти ӯро такон дод ва ҷони ӯро отаиш зад
ва Шамси Табризӣ буд, ки ба вучуди ӯ сели гудозаи назро
рехтааст. Ин иттифоқи тасаввуфие буд ва Румӣ ва Табризӣ
ба зудӣ якдигарро ҳамчун дӯсту ҳамдили гоҷавӣ эътироф на-
муданд. Онҳо дар якдигар хати номафҳуми сеюмеро пайдо на-
муданд, ки онро ақл дарк карда наметавонад, аммо дар бораи
он медонад, чун ҳузури он эҳсос карда мешавад.*

*Дар фазои байни ду фарҳанг зиндагӣ карда ман ба таҳқиқи
фазоҳои мобайнии ноустувор – байни зухур ва нопадидшавӣ,
ҷисми саҳт ва холигӣ мароқ зоҳир мекунам. Тавачҷуҳи маро
ба худ механизми робитаи симбиотикии байни санъати форсу*

sensibilities, using this as a point of departure and moving towards a terrain that lies in between the musical and the architectural.”

www.opus125.org/ostovany/index.html

ғарбӣ низ ҷалб мекунад ... Ман на ба синтези усулҳо, балки ба муносибати эпистомологӣ (эпистомология – масъалаи фалсафавиест, ки дарки роҳи ба даст овардани дониш дар бораи предмети муайяно талаб мекунад) мароқ зоҳир мекунам; барҳамдиҳии луғатҳои тасвирӣ то пояҳои урётарин ва ҳаёлии фарҳангӣ ва эҳсосот бо истифодаи он ҳамчун нуқтаи ибтидоӣ ва ҳаракатдиҳандаи сӯи фазои мобайни байни санъатҳои мусиқӣ ва меъморӣ».

www.opus125.org/ostovany/index.html

The Third Script: Number 10

Oil on canvas, 38 x 38 in.

Courtesy of the artist, Reno, Nevada

Ҳати саввум: Рақами 10

Ранги раванӣ дар рӯи матоъ, 96,5 x 96,5 см

Бо ризоияти rassom дастрас шудааст, Рено, Невада

Maryam Shirinlou

As he looked well,
He saw himself in the created world
Then he said 'whom should I complain of, it's all from us upon us'

~ Nasser Khosrow (1004-1088 A.D.),
eleventh century Persian poet, philosopher, scholar, and traveler

“To me life is a constant quest for who I am; for who WE are; for attainment of more awareness. This essence is also the fundamental backbone of my art.”

Maryam Shirinlou was born in Tehran. Following the revolution, she moved with her parents first to France and then to the United States, where she studied art in California. She later moved back to Tehran and became interested in the Persian style of lettering and calligraphy, which coincided with her discovery of the plays and poems of the Persian mystics. Shirinlou started to develop an art form using the bold uncontrolled script to convey her understanding of the fundamental truths latent in mysticism. She stresses that it is not calligraphy, but rather a form of expression, often without specific meaning.

<http://payvand.com/news/09/may/1309.html>
www.maryamshirinlou.com

Марям Ширинлу

*Бар тир нигоҳ карду пари хеш дар он дид,
Гуфто, зи кӣ нолам, ки аз мост, ки бар мост.*

~ Носири Хусрав (1004-1088),
шоири форси асри XI, файласуф, олим ва сайёҳ

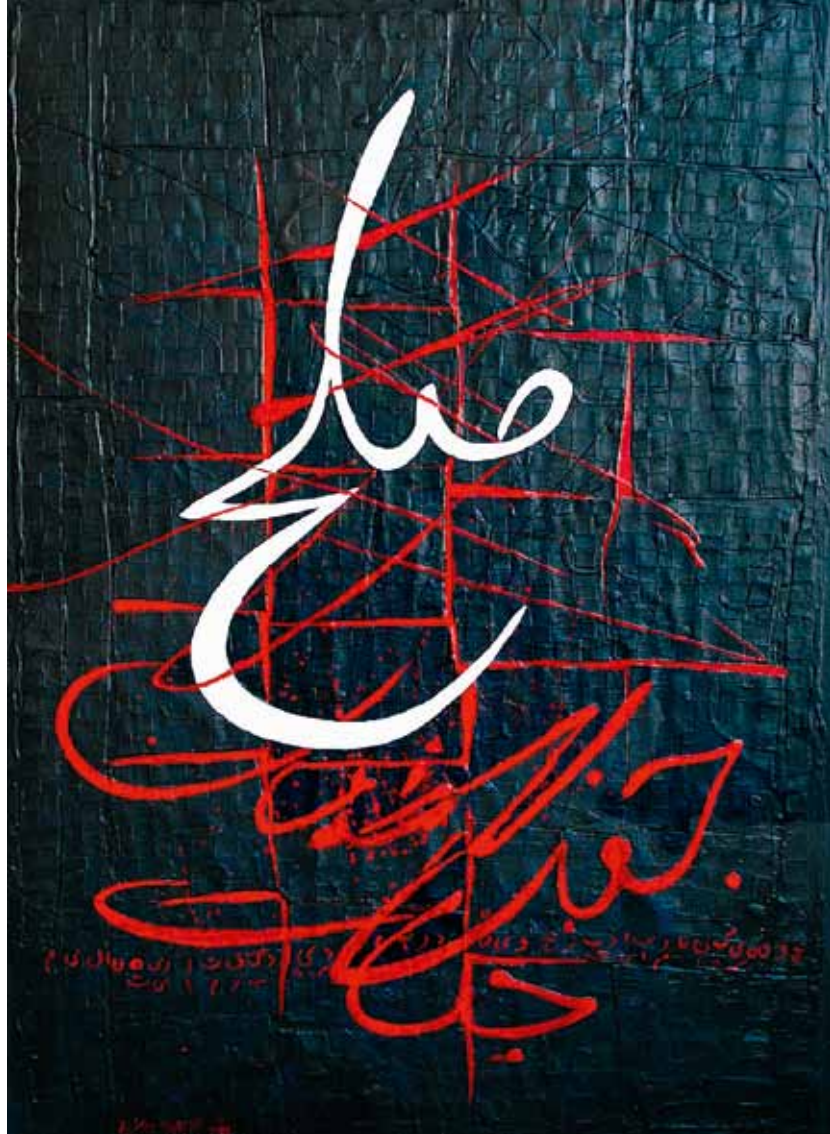
*«Барои ман ҳаёт маънои ҷустуҷӯи доимии ҳувияти МАН,
МОЁН, барои ноилшавӣ ба худогаҳи беиштарро дорад.
Моҳияти он инчунин мазмуни асосии санъати ман аст.»*

*Марям Ширинлу дар Техрон таваллуд ёфтааст. Пас аз
инқилоб ӯ бо волидайнӣ худ аввал ба Фаронса, сипас ба Иёлоти
Муттаҳида кӯчидааст, ки дар он ҷо санъатро дар иёлоти Ка-
лифорния омӯхтааст. Дертар ӯ ба Техрон баргашта ба хати
форсӣ мароқ зоҳир намуд, ки баробари он ӯ барои худ намоиш
ва назми тасаввуфи форсиро қашф намудааст. Ширинлу ба
офаридани шакли санъате шурӯъ намудааст бо истифодаи
навиштаҷоти равшани беназорат барои изҳори фаҳмиши худ
оиди ҳақиқати фундаменталии тасаввуф. Ӯ меафзояд, ки ин
тарзи навишт не, балки шакли сухангӯӣ мебошад, ки беиштар
маънои муайян надорад.*

<http://payvand.com/news/09/may/1309.html>
www.maryamshirinlou.com

War and Peace – Hope, 2008
Mixed media collage, 39 3/8 x 27 1/8 in.
Lent by the artist, courtesy of Galerie Nikki Diana Marquardt, Paris

Ҷанг ва сулҳ – умед, соли 2008
Коллаже бо истифодаи воситаҳои гуногун, 100 x 70 см
Барои истифодаи муваққатӣ бо ризоияти Галереяи Ники
Диана Маркуаи Париж дастрас шудааст

Acknowledgments

Ба ашхоси зерин изҳори миннатдорӣ баён мекунам

Washington

Camille Benton, Curator
Theresa Beall, Registrar
Marcia Mayo, Senior Editor
Sally Mansfield, Editor
Amanda Brooks, Imaging Manager

Вашингтон

Камилла Бентон, Куратор
Тереза Билл, Ёвар
Марсия Мейо, Сармуҳаррир
Салли Мэнсфилд, Муҳаррир
Аманда Брукс, Ороишгар

Dushanbe

Sayora Sobirova, Translator
Makham Tolibov, Carpenter
Faizi Mirzoev, Carpenter
Galina Harrison, Housing Clerk
Ilana Peleg, Community Liaison Officer
Kevin Allen, General Services Officer
McKenzie Milanowski, Cultural Affairs Officer

Душанбе

Сайёра Собирова, Мутарчим
Маҳкам Толибов, Начҷор
Файзӣ Мирзоев, Начҷор
Галина Харрисон, Масъули баҳши манзилдорӣ
Илана Пелег, Масъули баҳши робита бо ҷомеа
Кевин Аллен, Масъули баҳши ҳадамотҳои умумӣ
Маккензи Милановски, Масъули баҳши фаъолияти фарҳангӣ

Vienna

Nathalie Mayer, Graphic Designer

Вена

Натали Майер, Ороишгари графика

Published by ART in Embassies | U.S. Department of State, Washington, D.C. | February 2011